

Komt vrienden, laat ons stilletjes gaan,
 de maan verlicht ons pad.
 Zie hem op een zacht pitje staan,
 de hele nacht, totdat
 de zon z'n handel overneemt.
 De sterren doven snel,
 omdat de dag z'n rechten claimt,
 ik zeg de maan vaarwel.

**De bossen, de bomen,
 oud als de weg naar Rome.
 De oeroude schimmen,
 maar elke keer weer nieuw.**

De lucht die was zo mooi bij nacht,
 de dag dient zich al aan.
 Het is de wisseling van de wacht,
 nog kraaide er geen haan.
 De hemel krijgt 'n roze rand,
 er wordt met kleur geklooid.
 Het is een teken aan de wand,
 straks is de nacht voltooid.

Straks ben ik weer bij jou en dan,
 is 't eenzaam zijn voorbij.
 Ik ben niet meer dezelfde man,
 de nacht maakte me vrij.
 Ik zing nog met 'n klare stem,
 maar loop veel minder recht,
 Ik ben nog geen Methusalem
 en vlucht voor geen gevecht.